

Rėkvyos progimnazija švenčia Lietuvos valstybės atkūrimo šimtmetį

Rėkvyos progimnazijos mokiniai nuo vasario 1 dienos pradėjo minėti Lietuvos valstybės atkūrimo šimtmetį. Mokyklos sienas papuošė pačių tapytais paveikslais su Lietuvos piliimis, tvirtovėmis ir pirkimais. Laikus ir stendus pagražino kūrybiniais darbais su tautine atributika. Per pertraukas vaikai, pasipuoę trispalvėmis movomis, kurias mezgė patys vaikai, močiutės ir mamos, dainavo lietuvių liaudies dainas ir loko tautinius šokių. Iš tikrųjų progimnazijoje jaučiamas tokį ypatingą laiką, kai visi neriai, niekieno neraginami, dalyvavo renginiuose, akcijose, pamėginimuose. Ožiaujamies, kad šios kartos jaunimas pradeda suvokti, kad laisvė ir nepriklausomybė yra kažkas daugiau, nei niekas negali uždrausti žmogui, kad tai nekainojama vertybė.

Šiaulių universiteto gimnazija – Lietuvos valstybės atkūrimo šimtmečiui

Romualdas BALIUTAVIČIUS
info@naujienos.lt

Apie Šiaulių universiteto gimnazijos renginius, skirtus Lietuvos valstybės atkūrimo šimtmečiui paminėti, kalbamės su šios gimnazijos mokytoja Rasa Stokliuviene ir jos kolega, Vytauto Didžiojo universiteto Muzikos akademijos studentu Edvinu Budraičiu.

Trumpai pristatykite šią progą jūsų gimnazijos organizuojamus renginius.

Edvinas: Renginių ciklas vyko vasario 13–15 dienomis. Šiemet išsipleto net iki penkerių renginių, kai ankstesniais metais turėdavome jų tris: liaudies dainos vizualizacija, apskritojų stalo diskusija ir respublikinis rašinio konkursas. Šiemet renginių ciklą papildė šventinis koncertas ir Liaudies dainos sąsiuvinas.

Rasa: Respublikinis rašinio konkursas vyksta nuo rudens. Vertinimui pristatyta 213 rašinių nuo penktų iki dvylikų klasių! Tai kosmosas!

Edvinas: Jeigu neklustu, konkurse dalyvauja 57 Lietuvos miestų bei miestelių atstovai. Daug rašinių pateiktų sėkmingai mokytojai. Konkursui duodama tema ir dalyvis bando samprotuoti, rasti savo mintis, nuomonę. Laivia forma. Tai gali būti ir eilėraštis, ir esė, ir interviu...

Panašų, kad jūsų renginiai „iš-eina“ už gimnazijos ribų?

Edvinas: Taip. Baigiamasis renginys – Liaudies dainos vizualizacijos finalas vyko „Akropolis“ asorio 16-ojos šilvarese. Pritaikius dainos vizualizaciją, kurias vertino komisija iš Vilniaus, Kauno, Šiaulių... Pirminkavo „Keistuolių teatro“ ir kino aktorė, muzikos pedagogė I. Babytė. Sulaukėme per šimto dainų iš visos Lietuvos. O renginių ciklą užbaigėme Liaudies dainos sąsiuvinu „Akropolis“ antruoju aukšto foje. Renginys skirtas visai Šiaulių bendruomenei.

O kaip patys jaunimas reaguoja į šitokių renginių? Jei vyresnės kartos žmogus Vasario 16-oji turi ir svorį, ir vertę, ar neatsitinka taip, kad daliai penktoklėmių-šešiolikmečių tai bus tik dar vienas „helovynas“, kad ir su valstybine simbolika?

Edvinas: Į renginį žiūrima per jaunimo prizmę. Juk pradžioje tada, kai dar patys buvome gimnazistai. Tai gi maždaug žinome, ko jaunimas tikisi ir ką reikėtų pasiūlyti. Skatiname inovatyvią pateikimo formą: ne su senais tautiniais kostiumais, ne su muziejinio rekvizitu, bet taip, kaip jie patys tai supranta ir kad turėtų galimybių prisidėti. Juk kalbame ir apie filmavimą, ir fotografavimą, ir patį sąsiuvinį, kuris yra šiandienos jaunimo kultūros dalis. Tai jiems patrauklia. Apskritai visą festivalio koncepciją deriname prie jaunimo intereso.

Rasa: Sakytum, visais laikais būdavo samoninių žmonių ir būdavo tokių, kuriems Dievulis patyktų tejo aplinkos arba artimųjų, kurie būtų galėję įdiegti litas vertybes. Taigi „penkiadešimt ant penkias-

dešimt“. Kalbant apie šiandieninį jaunimą, aš turiu gražų viltį... Jis turi nuolatinį to suvokimą, negu mūsų brandžioji karta, besigrežianti atgal. Liūdniausia, kad ji patriotizmą ir tautiškumą sutapatina su politika. O juk tai skirtingi dalykai. Skeptikų visada atsiras – nereikėtų čia būti permelgę didžiulius optimistais. Kita vertus, jeigu jaunimas rodo skepticizmą, mes, brandūs bei suaugę žmonės, imkime atsakomybę, jog kažko nepadarėme...

Renginiuose susipina daug visokių dalykų ir tai, kad kitam čia bus tik dar vienas „helovynas“, yra nemaloni tiesa. Mes jau esame „atsivalę“ visko: knaustuvis papildytos, artistų mašės – nesibėdavome, o tik mokėjome atsitrinti. Už langų XXI amžius ir nieko čia nepadarysime. O tie, kas daro, turi pasistengti padaryti taip, kad per visą šią „kolę“ būtų pastebėti. Mūsų renginiai per šelerius metus išsivystė iš idėjos, kas žino, mumia tiki, ir jau todėl pati idėja yra teisinga. Paklauskite, ar tai lengva? Ne, net labai sunku tai, ką mes darome. O juk šalia rengiami festivaliai ir konkursai, kur atvykusi dar ir susimoka už dalyvavimą... Esame panašūs į don Kichotą, bet vėjas į mūsų malūnus visados papūla.

Atrodytų, kaip bevertybumei, liaudies daina ir liks liaudies daina – ne repas, ne rokenrolas...

Edvinas: Oi, ne. Jei paklausytumėte dabartinių vizualizacijų, pamatytumėte, jog liaudies daina įgauna pačių įvairiausių spalvų. Šis konkursas leidžia kiekvienam rinktis tokią liaudies dainą bei formą, kokios jis nori. Jei patinka autentika liaudies muzika, prašau, kurkite vizualizaciją su autentiškomis liaudies dainomis. Jeigu patinka repas, hip-hopas – prašau kurti tokią. Liaudies daina pasireiškia visuose žanruose. Tai gi yra kiek tik nori atlikti būdą, sąskambių, spalvų – mokiniai renka iš viso šito.

Jau šelgt kartą vyko konkursas „Respublikinis mokytojų muzikos ir audiovizualinio meno festivalio-konkurso Daina.LT – liaudies dainos vizualizacija“. Koks tai konkursas ir ko siekiama?

Rasa: Festivalio-konkurso tikslas yra skatinti mokytojų dėmesį

R. Stokliuvienės albumo nuotr.

Apskritojų stalo diskusijos „Ar gera būti lietuviu?“ akimirką.

ir klausaisi įvairių gerų dalykų... Tačiau daug įvykių dalykų gimsta žmonėms besikalbant. Ar imtume šeimą, ar draugus, ar mylinuosius – didžiausias bėdos kyla tada, kai nesikalbama. Kalbėti yra sunkiau, nei paruošti pranešimą arba „atšnekti“ seminarą. Kalbantysis turi remtis savo patirtimi, būti atsakingas už paleistą žodį. Manau, kad kiekvienas iš tokių diskusijų išsineša kažką sau, kuo galbūt abejojo, netikėjo, nežinojo... Mokomasi išgirsti kitą, priimti arba neįimti jo patirtį. Diskusijoje ir mokytojai, ir gimnazistai.

Kaip parenkamos temos diskusijoms?

Rasa: Pagrindinė Rašinio konkurso koordinatore, lietuvių kalbos mokytoja ekspertė Vida Marčišauskaitė su polėkiu įelko įdomesnės minties. Ir suranda. Visos ankstesnės temos vėlgi ar kitaip siejosi su liaudies daina. Paskui pradėjome ieškoti ir kitokių sąsajų.

Kitas jūsų renginių pavadinimas naujadaras „Sąsiuvinas“.

Rasa: Tai mūsų vidinės sągalvotos terminas. Susijusi. Liaudies dainos sąsiuvinas. Sąsiuvinai tai galima būtų pavadinti „lietmobiu“. Kaip tai atrodo? Mes pasirinkome dainą, visiemis dalyviams nusimėmė jos takelį, kurį įdainavo gimnazijos choras. Plius nesudėtingi judesiai. Kiekvienas gali pasirodyti. Gali prisijungti ir bet kuris norintis. O didesniems grupėms numatėme išankstinę registraciją.

Liėmības daīnāi turi netikėtumus elementus, jūs saspiešit žinomas ir ankas.

Rasa: Esame įvairių liėmības variantų. Štai vienas pradeda ir palaipsniui suburia visą atlikėjų teatrą, tačiau, žiūrint profesionalo akimis, matosi, kad tai labai gerai suvaidinta.

Mūsų atveju kiek kitaip: asistose sąsiuvinio branduolys pradeda dainuoti: „Tu, Lietuva, tu mana“, o su kitais mes neregėjame, tačiau jie taip pat gali įsijungti, net proslai einantys. Nebūtinai toks žmogus turi įsijungti su visais judesiais – tiesiog gali stovėti ir dainuoti.

Kaip minėjau, renginiai pareikalauja daugybės įgūdžių ir jeigu visą našlą tektų nešti Šiaulių universiteto gimnazijai, būtų žiauriai sunku.

Tačiau jau šelgt metus mes turime gerų ir nuobirdžių draugų, kurie be jokio atlygio sutinka padėti. Paminėčiau Daina.LT vizualizacijų konkurso komisijos pirmininkę aktorę Iloną Baleytę, kuri atvyksta kaime ir už ačiū „atsėdi“ po keturias valandas vertinimo komisijoje. Paminėčiau ir SU profesorę Džiuljetą Maskoliūnienę, mūsų rėmėjų, tarp kurių pasitaiko net politikai...

Gimnazija kasmet daug investuoja į minėtus renginius, tačiau šito būtų negana, jei ne didelis būrys rėmėjų. Yra kas juokais mus bėra, esą vežame per didelį vežimą – ne pagal savo jėgas. Tačiau, matydami gražius šio darbo rezultatus, sustoti nebegalime...

SU gimnazijos mokytoja R. Stokliuvienė ir jos kolega E. Budraitis nusileitę optimistiškai išsivystę iš idėjos, jog organizuojami renginiai kasmet susilaukia vis didesnio dalyvių skaičiaus bei pripažinimo.

„Esame panašūs į don Kichotą, bet vėjas į mūsų malūnus visados papūla“, – teigia SU gimnazijos mokytoja R. Stokliuvienė.

Pavadinimas:

Šiaulių universiteto gimnazija – Lietuvos valstybės atkūrimo šimtmečiui

Objekto tipas:

Straipsnis

Data:

2018 m. vasario 17 d.

Raktiniai žodžiai:

Šiaulių universiteto gimnazija, Lietuvos valstybės atkūrimo šimtmetis, Vasario 16-oji, Lietuvos istorija, pilietiškumas, gimnazijos bendruomenė, patriotiškumas

Trumpas aprašas:

Straipsnyje pristatomas Šiaulių universiteto gimnazijos renginių ciklas, skirtas Lietuvos valstybės atkūrimo šimtmečiui paminėti. 2018 m. vasario 13–15 d. gimnazija surengė penkių renginių ciklą: liaudies dainos vizualizacijos konkursą, apskritojo stalo diskusiją, respublikinį rašinio konkursą, šventinį koncertą ir Liaudies dainos sąspietį.

Reikšmė:

Straipsnis fiksuoja reikšmingą gimnazijos bendruomenės pilietinę veiklą Lietuvos valstybės atkūrimo šimtmečio metais. Jis atspindi gimnazijoje puoselėjamą pilietiškumą, istorinę atmintį ir pagarbą valstybės simboliams bei svarbioms Lietuvos istorijos datoms.

Kontekstas:

2018 m. Lietuva minėjo Lietuvos valstybės atkūrimo 100-metį. Šiaulių universiteto gimnazija šiai progai parengė renginių ciklą, kuris išsiplėtė iki penkių renginių. Vienas jų – respublikinis muzikos ir audiovizualinio meno festivalis-konkursas „Daina.LT 2018“, kurio baigiamasis renginys – Liaudies dainos sąspietis „Tu, Lietuva, mana!“ – vyko PC „Akropolis“.

pildoma nuo 2026 m.